

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

СЛЪНЦЕТО НА ПРАВДАТА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти.....	3
1. Слънцето на Правдата	5
2. Пътят на праведните.....	8
3. Зорницата или за Първородния между много братя	12
4. Ние вместо Него или Той вместо нас?	16
5. Тъмно мнозинство или светло малцинство?	20

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Аз моля моя Господ Исус Христос да те освободи от всяко земно занимание, от всяко тежнение на ума, от всяка грижа, за да направиш място в сърцето си за откровенията, записани тук. Защото има едно място, което е по-прекрасно от всички останали места на света. Защото има състояние, което по радостта и тържеството си превишава всички останали състояния. Защото има време, когато Господ посещава народа Си, за да му се разкрие в съвършена пълнота и това време е днес и сега.

Нека ти кажа, че всички ние живеем във време на тотални крайности. Време, когато всичко започва да става тотално, тоест, да придобива пълните измерения на властта, от която се управлява. Ето защо грехът днес е тотален. Той е не просто отклонение от божествените норми на Святост. Той вече става като зрелищна манифестация на плътта. Той става начин на живот. Той става показност, която ужасява с уродливите си форми. Грехът не просто бode очите. Той бode сърцата и влиза в тях, без да чувства каквато и да е вътрешна опозиция и съпротива. И ето такава е тоталната крайност на греха. Крайност, която със сигурност е най-явното лице на тъмнината.

А сега си представи, че е нужна само крачка, за да напуснеш тази крайност. Само един миг на доверие и покорство, за да остане този тъмен свят само като бледа сянка на незначителен спомен.

Вярваш ли, че е възможно това? Вярваш ли, че можеш да строшиш оковите на греха и да се преселиш в едно друго царство, един друг свят?

Не бих ти задавал тези въпроси, ако Господ Исус не ми беше дал Своя отговор, а именно – прекрасната алтернатива на греха и тъмнината – животът в Неговото Царство.

Аз имам да ти кажа много неща за това Царство. Аз имам да ти разкрия непосредствени впечатления и прекрасни вълнения, дошли от допира и съприкосновението с моя Господ Исус Христос. Затова искам да оставиш всичко друго и да започнеш да четеш всичките думи и редове на тази книга. Защото тя е написана не просто като самоцел, но с

единственото предназначение - да бъде въжето, което ще те издърпа нагоре. Да бъде Словото - което ще влезе и освети всички кътчета на сърцето, а след това да покани за велик Господар и Стопанин Единственият Цар - Исус Христос от Сион. Вярвам, че Словото, записано тук, ще донесе промяна в живота ти. Промяна не просто от някаква книга. Промяна от Духа, Който слезе като слънчев лъч в сърцето ми, за да ме вдигне и постави до Слънцето на Правдата.

Бъди благословен! Бъди просветен! Бъди осветен!

Амин и Амин!

1. СЛЪНЦЕТО НА ПРАВДАТА

Нека ти кажа, скъпи ми приятелю, че сам по себе си животът е отражение на състоянието на нашия дух. Защото духът е, който дава живота. И ако духът обитава някъде, то в крайна степен мястото, на което той обитава, непременно рефлектира в целия ни живот. Ако човек се чувства нещастен и ограбен, потиснат и напрегнат, тъжен и самотен, то самото място, на което обитава духът му, ще носи белезите на нещастие и грабеж, натиск и напрежение, тъга и самота.

Но идва миг в живота, когато нещо отвътре се променя. Някой идва да живее вътре в нас. Някой оживява и ден след ден, седмица след седмица, месец след месец Той става все по-реален и реален, докато накрая Той е по-реален, отколкото сме ние.

При теб така ли е? Той ли е по-реален или си ти?

Защото ако ти си по-реален, то тогава духът ти не е извървял пълния път на своето освобождение и осветяване. Няма да крия от теб, че през всички години на общение с Бога Исус ставаше все по-реален и по-реален за мен. И така дойде миг, когато аз вече разговарях с Него така естествено, колкото естествено не бих могъл да говоря дори с човеците около мен. Във всички тези разговори Господ слизаше при мен, а понякога хващаше духа ми и ме издигаше при Себе Си. Така се раждаха книги с Небесни откровения.

И този път, верен на Своята любов към мен, Господ хвана духа ми и ме издигна нагоре. Само след аз стоях пред Него, а изгледът Му ме поразил повече, от когато и да било. Исус светеше. Исус светеше така, както нищо друго не може да свети. Неговата Светлина не беше като светлината на прожектор при разпит на арестант, нито като светлината на физическото слънце, от която те заболяват очите. Не! Това беше Светлина, пълна с Живот. Това беше Светлина, която се гмуркаше в духа ми, преминаваше през него и излизаше от него, за да се върне отново в Исус. Това беше протичаща Светлина, подобна на река. Тя ме подхващаше като нежна вълна или полъх на вятър, за да ме разлюлее и напълни и аз се чувствах разтворен до дъното на душата си в блестящите флуиди на божественото

протичане. Така, от тази духовна опитност, аз за първи път разбрах, че Светлината на Исус е не просто светлина, която прави някого по-светъл от другите. Не! Това беше Светлина, която желаше да направи всички толкова светли, колкото е и тя. Помисли върху това, скъпи ми братко. Защото ти, несъмнено, излизаш от дома си и имаш щастието да те гали физическата слънчева светлина. Но било, че те гали, тя не прониква дълбоко от самото ти тяло или дрехите, с които си се облякъл. Така аз стоях пред Исус и не знаех какво да кажа. А Той се приближи до мен и ми каза:

“Аз те издигнах тук, на това място, защото искам да говориш на Църквата Ми. Искам да ѝ кажеш, че Сърцето Ми е развълнувано, защото след много малък миг тя ще е при Мене и Аз ще съм при нея. Искам да разкажеш за всичко, което ще видиш тука, защото Моите непременно трябва да бъдат преселени духовно тук преди самия свършек. Защото когато дойде свършекът, той ще завари и затвори всеки според мястото му. Ако някой дойде при Мене, той ще го направи, защото винаги е бил с Мене и духът му е бил преселен при Мене. На такъв животът му е бил скрит в Мене и той всякога е мислил за горното, а не за земното.

Но ако някой не дойде при Мене, то е, защото никога не е бил с Мене. И в мига на свършека духът и сърцето му са били във властта на тъмнината. Вие трябва да Ме познавате толкова съвършено, колкото ви познавам Аз. Ако ти Ме познаваш, но Аз не те познавам, то твоето познание е суетно, защото ако и да си чул за Мене, не си дошъл да живееш при Мене. Но ако ти Ме познаваш и Аз те познавам, то тогава на твоето познание ти си прибавил опитността от духовно общение и пребъждане в Мене. Кажи Ми тогава, какъв Ме виждаш сега?”

Слушах думите на Исус и не можех да отворя устата си. Защото докато Той говореше духът ми и сърцето ми плуваха в реката от Светлина, каквато бяха Неговите думи. Затова Му казах:

“Господи! Никога не съм Те виждал в такава голяма Светлина. Никога не съм си представял, че е толкова прекрасно и сладко за духа ми да гледа

на Теб и Твоята привлекателност. Защото хиляди пъти съм си повтарял стиха от Еклесиаст:

“Наистина светлината е сладка и приятно е на очите да гледат слънцето...”¹

Но ето, че сега Ти Си моето Слънце. И аз не мога да откъсна погледа си от Тебе. Какво Слънце Си Ти, Господи? Какво е това Слънце, чиято Светлина не само, че не иска да те ослепи, но иска съвършено да те просвети?”

Тогава Исус каза:

“Аз съм Слънцето на Правдата. Блажен и Свят онзи човек, който гледа на Мене и желае да върши дела, чисти като Моите. Такъв непременно ще се просвети от Светлината Ми и тя ще стане в него зародиш на ново слънце. Но за да гледа някой на Мене, то той трябва да ходи там, където ходя Аз. За да видиш Слънцето на Правдата, трябва да тръгнеш по Пътя на Правдата. Затова нека двамата с теб отидем на едно място, където ще ти покажа неща, които не си виждал...”

След последните Си думи Господ хвана духа ми и само след миг с Него се озовахме над земята.

¹ (Еклесиаст 11:7)

2. ПЪТЯТ НА ПРАВЕДНИТЕ

Нека ти кажа, скъпи ми братко, че самото видение, в което ме постави Господ, бе особено. Времето беше сумрачно, може би някакви си минути или час преди разсъмване. Ние с Господ стояхме над гориста местност и Исус беше вдигнал ръката Си, като ми сочеше един тесен път. Миг след това аз видях как по него се появиха човеци и тръгнаха напред. Тогава Господ ми каза:

“Искам внимателно да наблюдаваш това видение. Защото всички трябва да Ме познаят като Слънцето на Правдата...”

След думите Си Исус ме приближи още повече до човеците, които ние наблюдавахме. Така забелязах, че техните дрехи бяха омърсени и окъсани. Но те, въпреки вида на дрехите си, все така вървяха. И ето, че започна да се развиделява. Небето над изток почервения и ставаше огнено червено. Само след миг, аз видях да се показва мъничката дъга на слънчевия диск, която също бе огнено червена. Тя мигом простря лъчите си и те докоснаха ходещите човеци. И там стана чудо. Дрипавите дрехи на ходещите паднаха от тях и само след миг светлината от лъчите ги облече с бели дрехи. А Господ ме попита:

“Как ти изглеждаше изгряващото слънце?”

Отговорих:

“Господи, то беше огнено червено. То обагри в червено целия хоризонт на изток...”

“А как ти Ме позна в живота си? Не дойдох ли и при теб като огнено червено слънце? Не те ли докоснаха и теб огнените червени лъчи, за да паднат старите дрипи на душата ти и да се облечеш в новия човек, създаден по Божия Образ? На какво тогава отговаря това червено слънце при разсъмване? Защо не е толкова бяло и ярко, колкото когато свети в цялата си сила?”

Знаех отговора в сърцето си и затова казах:

“Господи, ако при разсъмване Ти се откриеш на човеците в цялата Си Светлина и Сила, те не биха могли да Те понесат. Затова вярвам, че утрото е време на Милостта Божия. Време на проляната при Завета Кръв. И това

червено слънце е Божията Благодат, дошла чрез кръвта Ти. Само така мога да си обясня, че още щом лъчите на изгряващото слънце близнаха дрехите на човеците, то дрехите паднаха, и Светлината мигом ги облече...”

А Исус каза:

“Точно така е! И ето така ти разбираш пълната реализация на стиха, който гласи:

“Но пътят на праведните е като виделото при разсъмване, което се развиделява, докато стане съвършен ден...”

Не можеш да искаш съвършения ден, ако не си Ме видял като видело при разсъмване и ако Кръвта Ми не е отнела греховете на старата ти душа. Но нека сега ти покажа продължението на този стих от “Притчи”, защото там е скрита най-голямата тайна. Спомни си, не казва ли “Еклесиаст”, че:

“Също и слънцето изгрява, и слънцето захожда, и бърза да отива към мястото, гдето трябва да изгрява...”²

Ако погледнеш на този стих като земен човек, ще можеш ли да го разбереш? Залязва ли някога слънцето за цялата земя? Не се ли върти земята, така че слънцето винаги да осветява една част от нея? Защо тогава Словото ти казва, че слънцето захожда и бърза да отива на мястото, гдето трябва да изгрява? Нима Творецът не знае, че Неговото слънце никога не залязва, но че залезите и изгревите са човешкото наблюдение от земята?”

“Да, Господи Исусе! Наистина е странно, че е писано за залязването на слънцето, при все, че то не залязва...”

“Да, Стефане! То не залязва, но само за онези, които живеят с Мене в небесните места. Колкото за земните човеци или за онези осветени от Мене, които не желаят да се издигнат нагоре, то и за тях ще важи абсолютно същото наблюдение на мъдреца. Защото помисли, че има много човеци, които тръгват с Мен, но не устояват докрай и отпадат. Тогава Слънцето бавно започва да залязва от живота им, докато напълно се скрие. И не казва ли Словото Ми за

² (Еклесиаст 1:5)

Гнева на Отца Ми над Вавилон, който е религиозното царство на дявола:

“Светлина от светило няма вече да свети в тебе и глас от младоженец и невеста няма вече да се чува в тебе, защото твоите търговци станаха големците на земята...”³

Виждаш ли писаното? Виждаш ли, че светлината на светилото и Гласът на Младоженеца са били не къде да е, но... всред Вавилон:

“светлина от светило няма вече да свети в тебе...”

Знаеш ли колко голяма е Милостта на Отца Ми? Знаеш ли колко дълго Той е търпял и още търпи онези, които са отпаднали от Съвършените Му планове и са се отклонили в поклони към света и дявола?

Помисли тогава. Какво става, когато слънцето залязва? Как изглежда залязващото слънце? Как изглеждам Аз, когато залязвам от живота на отделни Мои служители?”

Пред очите ми отново изплува споменът от видението с изгряващото слънце, а откровението просто удари със сила сърцето ми. Затова казах на моя Господ:

“Господи, и при изгрев и при залез слънцето е все червено. Това иде да покаже, че Милостта на Отца за спасените сутрин е толкова голяма, колкото е и за отпадналите вечер...”

Исус се усмихна и ме погали. А после каза:

“Сега разбираш ли стиха от Еклесиаст? Разбираш ли защо слънцето изгрява и слънцето захожда и бърза да отиде на мястото, където трябва да изгрее? Няма ли онези отпаднали от Мен, които се покаят, отново да преживеят Божията Сила и възстановяване?”

Виж Апостола Ми Петър! Понеже Аз се явих като Слънце в живота му, което го огря, докато настъпи съвършен ден. Но след това Слънцето започна да залязва, докато напълно залезе, понеже Петър се отрече от Мене три пъти. Но освен, че залязох, Аз бързах отново да изгрея в живота му, защото Петър улови червените лъчи на залеза. Как стана това? Къде е записано всичко това?”

³ (Откровение 18:23)

Отговорих:

“Господи, в “Евангелието от Лука” е писано:

“И Господ се обърна та погледна Петра. И Петър си спомни думата на Господ, как му беше казал: Преди да пропее петела днес, ти три пъти ще се отречеш от Мене. И излезе вън, та плака горко...”⁴

Тогава Исус с тих Глас допълни:

“Може ли Църквата да Ме види като Слънце? Може ли да разбере колко много я обичам? Може ли да проумее, че днес, миг преди края, Христос залязва за земята и лъчите Му отново са червени, понеже Бог не иска да загинат някои, но всички да дойдат на покаяние? А няма ли тогава Аз непременно да бързам отново да изгрея, за да доведа под съвършените съдби на Отца Ми всичките Си чеда? Но как да Ме послушат тези, които не знаят и не познават съвършените съдби на Отца Ми? Как да познаят такива Слънцето на Правдата, след като още не познават Зорницата на Вярата?”

Последният въпрос на Исус ми се стори странен и аз Го попитах:

“Какво искаш да кажеш, Господи, с тази Зорница?”

Исус се усмихна на въпроса ми и каза:

“След малко ще разбереш всичко това...”

Така видението от Господ приключи и аз усетих прилив на огромна сила от Святия Дух към сърцето ми. Сила, с която Господ ме подготвяше да разбере още по-дълбокото Му откровение - откровението за Зорницата.

⁴ (Лука 22:61-62)

3. ЗОРНИЦАТА ИЛИ ЗА ПЪРВОРОДНИЯ МЕЖДУ МНОГО БРАТЯ

Братко мой! Укрепи сърцето си, защото по Волята на Съвършения и Свят Отец днес идва слово към сърцето ти. Слово, което няма да те остави малодушен. Слово, което ще те разтърси. Слово, което ще те промени. Защото има Святи истини, невкусвани от човешкия дух. Защото има тайни, заключени до определено време, които днес Всемогъщият изявява на нас, защото ние сме Неговият остатък, поколението, което ще прослави Името Му и ще тури прът в колелата на падналия херувим.

Нека сега ти кажа как Исус ме подготви за това видение. Той просто ме накара да изляза на балкона на моя дом и да погледна към небето. Така аз излязох и погледнах нагоре. Видях стотици звезди, които блещукаха тихо върху тъмния свод. А Господ проговори в сърцето ми, като каза:

“Забележи най-ярката от всички звезди. Не е ли тя Зорницата?”

“Да, Господи! Тя е Зорница и Вечерница. Аз знам, че това е планетата Венера...”

“Остави това коя планета е Зорницата, а помисли върху нещо друго. Помисли върху това, че именно тъмнината я прави така забележима. Ако го нямаше тъмния свод щеше ли Зорницата да изпъква толкова ясно и категорично?”

“Не, Господи! Нямах да изпъква...”

“Значи, както сам можеш да се досетиш, Зорницата е силна сред самата тъмнина. И хората са я кръстили “Зорница” не само защото свети, а защото е предвестник за изгряването на Слънцето и започването на Деня. А сега помисли върху думите Ми:

“Аз съм коренът и потомъкът Давидов, светлата утринна звезда...”⁵

Как мога аз хем да съм Слънцето на Правдата, хем да съм светлата утринна звезда? Имаш ли вярата да схванеш и проумееш това? Нима се е раздвоил твоят Господ?”

⁵ (Откровение 22:16)

“Не, Господи! Ти не Си се раздвоил! Ти Си Същият, вчера, днес и завинаги. Има нещо много по-дълбоко в Твоята изповед. Защото при все, че Си Слънцето на Правдата, стоящо далече по-горе от всяко началство и власт, сила и господство, Ти се обеща на всички ни, като каза:

“...и ето, Аз съм с вас през, всичките дни до свършека на века...” ⁶

Когато имаше предвид свършека на века Ти имаше предвид именно онова, което ще свърши, а то е този стар и богопротивен свят. Понеже Твоето Царство е вечно и не свършва. И ако Ти се обеща да бъдеш с нас през всичките дни до свършека на века, то тогава Ти се обеща да бъдеш наша Светлина в този свят, който скоро ще свърши. А в света на тъмнината слънце няма. В тъмнината може да се разчита само на Зорница...”

Исус ме погледна с такава усмивка, с която разбрах, че отговорът ми е верен. А след това каза:

“Точно така е! В Небето Аз съм Слънцето на Правдата, но на земята и в света съм Зорница. Защото ако в Небето съм навсякъде, така, както слънчевата светлина огрява навсякъде, то на земята съм само в сърцата на Званите, Избраните и Верните. Ако Небето е голямо, сърцето е малко. И ако Слънцето е за Небето, Зорницата е за сърцето. Помисли тогава върху думите, които ви изговорих в Евангелието. Понеже казах, че:

“...праведните ще блеснат като слънцето в царството на Отца си...” ⁷

Забеляваш ли, че праведните ще блеснат като Слънцето не къде да е, но в Царството на Отца си? За да блеснат като Слънцето не ще ли това да рече, че преди това са имали и Зорницата?

Кажи на цялата Ми Църква, че ако някой не Ме познае като Зорницата, нито пък ще Ме познае като Слънцето!

Защото никой не би издържал Светлината на Слънцето, ако не издържа на Светлината на Зорницата!

⁶ (Матей 28:20)

⁷ (Матей 13:43)

И ето затова, миг преди изгрева на Слънцето, миг преди Моето Второ пришествие, на земята отново са дошли слугите на Отца Ми, за да подготвят онези, които ще блеснат като Слънцето в Царството на Отца Ми. Ти можеш ли да Ми посочиш кой от Моите апостоли ви даде заръката за придобиването на Зорницата?”

“Господи, това беше слугата Ти Петър. Понеже във второто си послание той записа:

“И така, пророческото слово повече се потвърждава за нас; и вие добре правите, че внимавате на него, като на светило, което свети в тъмно място, догде се зазори, и Зорницата изгрее в сърцата ви...”⁸

Тук Исус продължи като каза:

“Става ли ти сега още по-ясно, че както Зорницата е предвестник на изгрева на Слънцето, така и пророците на Отца Ми са светилата, с чието слово, Той ще подготви Зорницата в сърцата на Верния Си остатък? Понеже никое друго слово, но само и единствено Словото от Отца Ми, дошло чрез слугите Му пророците, може да донесе зазоряване в сърцата и придобиване на Зорницата!

Виж тогава следващото. Защото ако праведните блясват като Слънцето, то непременно във всеки от тях Отец Ми ще вижда Мен. Какво ти говореше Апостолът Ми Йоан за Мен и Отца Ми? Не каза ли той в Евангелието, че:

“...Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот: Понеже Бог не е пратил Сина на света да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него. Който вярва в Него не е осъден; който не вярва е вече осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Божий Син...”⁹

Как разбираш това, че съм Единороден?”

“Господи Исусе! Разбирам го така, че освен Теб няма друг, който да е роден. Ето защо Единороден ще рече единствено роден. Ти Си Единственият

⁸ (2 Петрово 1:19)

⁹ (Йоан 3:16-18)

Син на Бог Отец и Той Те даде за Спасението на света. Ти Си Бог Син, Единороден от Отца, Негов Единствен Син от вечността и за вечността...”

“Как си обясняваш обещанието Ми, че праведните ще блеснат като Слънцето? Как си обясняваш думите на Апостола Ми Павел? Защото на него дадох да запише ясната и съвършена Воля на Отца, почиваща върху Избраните Му:

“Но знаем, че всичко съдейства за добро на тия, които любят Бога, които са призовани според Неговото намерение. Защото, които предузна, тях и предопредели да бъдат съобразни с образа на Сина Му, за да бъде Той първороден между много братя, а които предопредели, тях и призова; а които призова, тях и оправда, а които оправда, тях и прослави...”¹⁰

Виждаш ли сега как твоят Господ от Единороден на Отца вече е станал Първороден между много братя? Ако Единороден ще рече единствен, то Първороден не ще ли да рече Първи сред останалите? Но ето това е Благата Вест! Вест, която ви прави да сте участници на божественото естество! Вест, с която всеки, който Ме обича, ще побърза да се покори на Отца Ми и да приеме в цялата пълнота пророческото слово. Защото така Зорницата непременно ще свети в тъмно място, докато дойде мигът на вечното ви преселение в Моя свят на Божия Светлина и Благодат. Но само малцина придобиват Зорницата, понеже изпита от Отца Ми стои върху сърцата на всичките човеци. И ако днес любовта на мнозинството е охладняла, то какво ли е станало със слънчевата Светлина? Стигат ли лъчите на Слънцето на Правдата до сърцата ви?”

След последния Си въпрос Господ прекрати видението Си, за да мога да осмисля и запиша всичко, което Благодатните устни на Царя изговориха в сърцето ми.

¹⁰ (Римляни 8:28-30)

4. НИЕ ВМЕСТО НЕГО ИЛИ ТОЙ ВМЕСТО НАС?

Приятелю мой! Ние живеем в последното време. Толкова последно, че божественото понятие "миг" твърде скоро ще се изравни с човешкото. Аз не искам да загубя вечността с Господ Исус. Аз искам да гледам красотата на Господ и да Го величая в Святия Му Храм. Аз искам да прегърна Давид, когото един ден ще видя с очите си и ще го питам:

"Кога Господ те научи на такава любов към Него?"

Аз искам живителната сила на Словото Божие непрестанно да се влива в мен, та дано всякак достигна да стоя пред Трона на Исус.

Виждаш ли въпроса, с който започвам тази глава?

Той е прелюдия към едно от най-мощните видения, които някога съм получавал от Исус. За тридесет и пет години живот очите ми се нагледаха на много неща и със сигурност все още не съм видял всичко. Но смея да твърдя, че едно от земните събития на живота ми, на което станах свидетел, остави такава следа върху сърцето ми, щото бях сигурен, че в един по-късен момент Исус ще ми го припомни.

Кое беше това събитие?

Това беше пълното слънчево затъмнение през лятото на 1999 година. Едно странно чувство ме прониза през няколкото минути на грандиозната природна картина. И това беше чувството на нереалност. Нереална беше сянката на тялото ми. Нереален беше цветът на небето. Нереални бяха всички неща около мен. Точно в този миг върху мен дойде страх от Величието на Бог и великите Му съдби. Точно в този миг почувствах колко голям е Той и колко нищожен съм аз. И ето, че година по-късно, когато Исус ми даваше просветленията и виденията по тази книга, споменът за слънчевото затъмнение изплува с нова сила в съзнанието ми. Аз знаех, че това не е случайно. Твърде малко хора познават Исус като Слънце и блажени са онези, които Го познават като такъв. И ето, че Той отново беше до мен и ми говореше, като казваше:

"Видя ли колко категорично изплува споменът от слънчевото затъмнение в ума ти?"

“Да, Господи! Твърде много неща минават и заминават. Но това слънчево затъмнение ще го помня винаги...”

Тогава Исус каза:

“Така и Аз гледам твърде много неща. И те минават и заминават. Но затъмнението, което сега ще ти покажа, Аз също ще запомня завинаги...”

След думите Си Господ направи пред сърцето ми да се появи видение. Аз бях на земята и виждах слънчево затъмнение, подобно на онова от земния ми спомен. Господ ми даваше да наблюдавам мига на затъмнението точно в мига, когато луната скриваше последната малка част от слънцето. Ето, че накрая луната напълно скри слънцето, а тогава стана нещо страшно. Защото всред сумрака плъзнаха хиляди демони, а земята се разтвори и оттам излезе звяр, който удивително приличаше на моя Господ. Този звяр се въздигна и възнесе нагоре, като застана при самата луна. Тогава всички човеци по земята падаха по лицата си и му се покланяха. В този миг Господ хвана духа ми и ме извиси много нагоре, сякаш в самия космос, за да наблюдавам оттам самото знамение. А после ми каза:

“Помниш ли думите Ми в Евангелието? Помниш ли как Аз ви предупредих, че ще станат знамения в слънцето и луната?”

“Да, Господи!” - отговорих аз и продължих:

“В “Евангелието от Лука” е писано именно това:

“И ще станат знамения в слънцето, в луната и в звездите, а по земята бедствие на народите, като ще бъдат в недоумение, поради бучението на морето и вълните...”¹¹

Тогава Исус ми каза:

“Гледайки всичко в това видение можеш ли вече да Ми кажеш какви са знаменията в Слънцето и Луната?”

“Да, Господи! Виждам, че Луната е застанала на мястото на Слънцето и това направи земята да се помрачи. Нещо повече - видях как плъзнаха хиляди демони, а от бездната излезе звяр, който застана до самата Луна...”

Тогава Исус каза с много сериозен Глас:

¹¹ (Лука 21:25)

“Днес е времето, когато всичките Ми Верни чеда трябва да се разграничат от това, което прави отстъпилата църква. Защото именно тя е луната, която препречи пътя на Слънцето и реши, че може да върши нещата вместо Него. Днес е времето, когато трябва да се запитате:

Ние ли трябва да вършим нещата вместо Исус или Исус да върши нещата вместо нас?

Ако Слънцето върши нещата вместо Луната, то тогава цялата земя ще се освети от Славата Му. Но ако Луната реши да върши нещата вместо Слънцето, то тогава вместо Мен отстъпилата църква ще си намери жениха, който винаги е търсила.

Кажете на Верните Ми да запомнят, че:

Явлението на Антихрист не е против Мен, а вместо Мен!

Това явление е заповядано от Божия Гняв, за да обладае и погуби всички онези, които решиха да проповядват благовестието вместо Мен! Когато вършиш нещата вместо Мен, а не ги върша аз вместо теб, тогава с целия си живот ти препречваш Силата на Моята Светлина, за да демонстрираш своята си праведност.

Ето такива са знаменията в Слънцето и луната. Защото поради активността на тази отстъпила от учението Ми луна дойде бученето на морето и вълните. Защото тя си вярва, че е пълна, проповядва че е пълна, демонстрира, че е пълна. А както при пълнолуние се покачва нивото на океана, така и при шествието на тщеславния дух светът се надига, за да погълне онези, които живеят по земята, а си вярват, че са в небесните места. Но всичко това е заповядано да стане. То е следствие на умноженото беззаконие. Защото няма по-голямо беззаконие за вярващия от това да върши нещата вместо Бога, когато Бог трябва да ги върши вместо него! Именно тази активност е причина днес да живеете във времето на най-голямото охлаждане.

Защото, кажете Ми, ще те сгрее ли теб топлината на Слънцето, когато целият свят преживява слънчево затъмнение? Не рикошират ли тогава слънчевите лъчи, носещи светлина и топлина в ледените

кратери на луна, която си вярва, че може да свети като Мен? Затова непременно всички вие трябва да се отречете от себе си и в никакъв случай да нямате измамното самочувствие на тази луна, докарала слънчевото затъмнение. Защото Истинската Ми Луна, Истинската Ми Невяста, винаги ще свети с Моята Светлина, но никога няма да реши и върши нещата вместо Мен...”

Господ млъкна и аз усетих в думите Му голяма дълбочина. Тогава разбрах, скъпи ми братко, че докато не извисим сърцата си и не се качим да живеем при Него, всичките ни усилия ще бъдат напразни. Защото Словото Христово казва и това:

“Затова, веселете се небеса и вие, които живеете в тях. Но горко вам земя и море, защото дяволът слезе у вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време...” ¹²

А сега, скъпи приятелю, виж и свидетелствата, които да те убедят, че не попадаш под властта на това нечестиво и извратено поколение, което докара най-голямото охладняване на земята.

¹² (Откровение 12:12)

5. ТЪМНО МНОЗИНСТВО ИЛИ СВЕТЛО МАЛЦИНСТВО?

Знаеш ли каква е разликата между Божият ум и човешкият ум?

Разликата е тази, че човешкият ум се впечатлява от големите неща, докато Божият ум - от малките. Години наред аз трябваше да стоя пред Бога и да се опитвам да Го разбера. Години наред Той трябваше да ме изобличава и порязва, както и веднъж завинаги да ме откаже от убеждението, че Неговите мисли са като моите.

Знаеш ли кога настъпи промяната в мен?

Именно тогава, когато се отказах да наблюдавам големите неща. Тогава с учудване забелязах колко велик, колко реален и превъзходно силен е моят Господ в малките неща. Аз започнах да Го забелязвам навсякъде в малкото. Той оживя за мен. Оживя за ума и сърцето ми и много стихове от Библията ми станаха прекрасни камъни за стъпване и обновяване на ума. Нека ти загатна един от тях, понеже днес е времето, когато Всевишният Бог ще го превърне във вечна реалност.

“Не бой се, малко стадо, защото Отец ви благоволи да ви даде царството...”¹³

Днес има такива огромни стада, щото за мнозина тези думи на Исус са едва ли не безпочвени и лишени от истинност. Всъщност - безпочвени ще останат тези, които смениха почвата на Евангелието с висона на богаташа от историята с бедния Лазар. Аз исках да разбера напълно Христовите думи, свързани с малкото стадо и с онова светло малцинство, което е последният Му жив остатък. Тогава Исус ми даде поглед и светлина върху едни Негови думи, с които се разпечата цялата трагедия на днешната картина. Ето думите на Господ от Евангелието:

“И тъй, както събират плевелите и ги изгарят в огън, така ще бъде и при свършека на века. Човешкият Син ще изпрати ангелите Си, които ще съберат от царството Му всичко що съблазнява, и ония, които вършат беззаконие, и ще ги хвърлят в огнената пещ;

¹³ (Лука 12:32)

там ще бъде плач и скърцане със зъби. Тогава праведните ще блеснат като слънцето в царството на Отца си. Който има уши [да слуша], нека слуша..."¹⁴

Имаш ли уши да слушаш, братко мой?

Слушай тогава и нека светлината на това слово се всели дълбоко в сърцето ти, да го завладее и направи покорно на Бога. В мига, когато разсъждавах над всички тези думи, Исус ме докосна и попита:

"Забелязваш ли къде се намират онези, които съблазняват? Забелязваш ли откъде ще ги съберат ангелите на Човешкия Син?"

"Господи, писано е, че ангелите ще съберат от Царството Ти всичко, що съблазнява..."

"Значи, както сам се убеждаваш, онези, които съблазняват, и до този момент се намират в Царството. Именно тази е причината да бъдат събрани и хвърлени в огнената пещ.

А ти сега помисли. Не съблазняват ли днес малкото Ми стадо търговци, карьеристи, теолози, хулители, чародеи, наемници и връзкари? Не се ли наричат всички тези съблазнители "християни" само и само да се вмъкват като вълци грабителите сред Моите братя сиромаси? Кажете Ми тогава от какво се съблазнява едно сърце? От малките или големите неща?"

"Разбира се, че от големите неща, Господи! Защото сиромасът, който едва изкарва за прехраната си, не може да преглътне, че някой забогатява от десетъците му и кара автомобил за десетки хиляди долари..."

"Помисли тогава какво става с победените от съблазните. Не губят ли Слънцето в живота си? Не стават ли упорито и непокорно поколение, което няма непоколебим дух за Бога, но търчи подир съблазните на светския дух? И да се съблазнява ли растението на Правдата, че плевелът до него извисил ръст, понеже се поклонил на дявола? Да забравя ли растението на Правдата, че и то и плевелът са оставени до време на жетва, когато всеки ще пожъне своите си?"

¹⁴ (Матей 13:40-43)

Виж най-сетне какви ви видя Апостол Павел. Понеже този Мой смирен слуга всякога оставяше Слънцето да свети вместо него..."

Господния пръст вече светеше върху стиховете, които четях. Те гласяха:

"Вършете всичко без роптание и без препиране, за да бъдете безукорни и незлобиви, непорочни Божи чедра всред опако и извратено поколение, между които блестите като светилина на света, като явявате словото на живота; за да имам с какво да се хваля в деня на Христа, че не съм тичал напразно, нито съм се трудил напразно..."¹⁵

Едва прочел стиховете, Господ продължи да ми говори, като казваше:

"Помисли тогава какво ще рече да светиш всред опако и извратено поколение? Какво е опакото? Ако Павел ви каза да се облечете с Господа Исуса Христа и да не промишлявате за страстите на плътта, то няма ли всеки, който иска да покаже опакото, да направи обратното, а именно - да покаже страстите на плътта си, като презре и похули Светлината на Слънцето, с която Духът Ми го е облякъл?"

Когато си облечен с Мен, тогава Аз съм твоята Светлина, Аз съм Светилото на живота ти, Аз съм Зорницата на сърцето ти. Но опакото и извратено поколение на тщеславния дух реши да покаже собствената си праведност, собствените си разбирания и собствения си бунт и грях. Затова те нямат никакво наследство с Мене. Опаките и извратените ще отидат при опакия и извратения. Защото те Ме познаха като Бог, но никога не Ме прославиха като Бог, нито Ми благодариха, но извратиха се в мислите си, а пък сърцата им се помрачиха. Те изгубиха Светлината на Слънцето и намериха пълно изобилие от лъжите на онзи, който преправя себе си на светъл ангел. За такива няма зазоряване. За такива няма Спасение. За такива има едно страшно очакване на Съд и именно върху тях иде огненото негодувание от Отца Ми. Затова заповядвам на всички, които искат да Ме познаят като Слънцето на Правдата:

¹⁵ (Филипяни 2:14-16)

Бъдете Моето светло малцинство! Бъдете светила сред opakото и извратено поколение на тщеславния дух! Бъдете Моите зорници на земята! Ето, Аз ида скоро! Блажени всички, които Ме любя! Блажени всички, за които Светлината на Сион струва повече от богатствата на целия свят! Блажени онези, които Ме познават като Слънцето на Правдата! Аз го изговорих, Аз го изрекох!”